

РЕШЕНИЕ

№ 4759

гр. София, 31.10.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.09.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Николова

ЧЛЕНОВЕ: АНТОАНЕТА АРГИРОВА ВЕСЕЛА ПАВЛОВА

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора НИКОВА, като разгледа дело номер **4113** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 11.03.2011г. по НАХД № 15045/2010г. Софийски районен съд, НО, 7 състав е изменил Наказателно постановление № 179/09.06.10г., издадено от Директора на ТД на НАП – С. в частта, с която на С. П. С. в качеството ѝ на управител на [фирма], на основание чл. 355 ал.1 от КСО е наложена имуществена санкция в размер на 100лв. и е определил наказание в размер на 50лв.

Срещу постановения съдебен акт е постъпила касационна жалба от С. П. С., чрез пълномощника ѝ адв. Вл. П., с доводи за незаконосъобразност поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че незаконосъобразно съдът не се е произнесъл по приложимостта на чл.28 от ЗАНН, тъй като безспорно се касае за маловажен случай. Иска се отмяна на съдебния акт и на НП.

Пред настоящата инстанция касаторът чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата неоснователна и предлага да бъде отхвърлена.

След като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, съдът изведе следните фактически и правни констатации:

Касационната жалба е допустима като подадена от активно-легитимирана страна в процеса, срещу подлежащ на касационен контрол съдебен акт и в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд прецизно е проверил и анализирал събраните по делото доказателства – както представените с наказателното постановление писмени доказателства, така и гласните доказателства - показанията на трима свидетели.

Касационната инстанция споделя фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

По делото безспорно е установено, че на 08.10.2009г., в хода на извършвана проверка в ТД на НАП относно подадена информация за осигурени лица за периода 01.01.2009г.- 30.09.2009г., се установило, че за периода 01.07.2009г. – 31.07.2009г. декларацията обр. № 1 била подадена на 17.09.2009г. вместо както е следвало по закон най-късно до 03.08.2009г. включително, т.е. със закъснение от 44 дни. За констатираното от нея нарушение, а именно неподаване на горепосочената декларация в законоустановения срок св. Цв. А. съставил на 10.12.2009г. АУАН, който бил подписан от жалбоподателката без възражения. Въз основа на съставения акт на 09.06.2010г. било издадено атакуваното наказателно постановление.

При тази фактическа обстановка съдът законосъобразно е приел от правна страна, че жалбоподателят е осъществил състава на административно нарушение – чл.355 ал.1 от КСО връзка чл.5 ал.4 т.1 от КСО връзка чл.2 ал.1 и чл.3 ал.1 т.1 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. на МФ, тъй като е подала декларация обр. № 1 за осигурени лица далеч след крайния срок за депозиране пред данъчните органи.

Съдът намира доводите на касатора досежно твърдението, че се касае за маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, което районният съд в нарушение на закона не съобразил, за несъстоятелни. Районният съд е изложил съображения за несъстоятелност на тезата за маловажност на нарушението, които настоящата инстанция подкрепя изцяло. Забавата за деклариране е продължила 44 дни, при липсата на данни за обективни препятствия за деклариране. В същото време, районният съд е изменил НП като е намалил наложената санкция до предвидения в закона минимален размер. Несъстоятелни са и доводите на касатора за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да мотивират отмяна на акта.

По изложените съображения настоящият състав намира, че СРС законосъобразно е изменил оспореното пред него наказателното постановление до минималния размер на предвидената за административното нарушение санкция.

Предвид гореизложеното жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а

атакуваното с нея съдебно решение – потвърдено изцяло.

Ръководен от визираното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.03.2011г. по НАХД № 15045/2010г. на Софийски районен съд, НО, 7-ми състав, с което е изменено Наказателно постановление № 179/09.06.10г., издадено от Директора на ТД на НАП – С. като наложената на С. П. С. в качеството ѝ на управител на [фирма] , на основание чл. 355 ал.1 от КСО имуществена санкция е намалена от 100лв. - на минималния предвиден за наказанието размер от 50лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.